

Ziua lui Andrei - sărbătoarea grâului

Автор(и): Растителна защита
Дата: 30.11.2020 Брой: 11/2020

Poporul bulgăr sărbătorește Ziua Sfântului Andrei (30 noiembrie) ca sărbătoarea seminței (grâului). Această zi este asociată cu înțelegerea că lumina zilei începe să crească – să se mărească, motiv pentru care este uneori numită Ziua Edrey, iar soarele se mișcă "ca un pui în ou". Astfel, fiecare zi crește puțin câte puțin, cât un bob de mei. Speranța în lumină aduce optimism pentru fertilitatea anului agricol ce urmează.

În Calendarul Popular, Ziua Sfântului Andrei este cunoscută sub diferite nume (Andreyovden, Andrey, Endrin, Edrey, Udrey, Dreyovden, Edrevdan, Mechkinden) în diferitele regiuni ale Bulgariei.

Se crede că din această zi înainte, ziua începe să crească ("să se mărească") cu cât un bob de mei (porumb, mazăre, etc.), ceea ce este legat de practica rituală din ajunul acestei sărbători de a fierbe diverse cereale – grâu, mazăre, porumb, fasole, linte, bob, mei și orz – într-un vas de lut nou, pentru ca acestea să se înmulțească. Și așa cum ele se măresc repede, tot așa se vor umfla și miresele cu noile lor pui.

Dimineața, fiecare membru al gospodăriei aruncă puțin din acest amestec fiert în coș, dorind recolte "înalte" (bune), iar restul este mâncat. Se dă și animalelor domestice și găinilor. Se mai crede că sfântul alungă iarna și nopțile lungi.

După credința populară, Ziua Sfântului Andrei se mai numește și Ziua Ursului. Legenda spune că Sfântul Andrei a fost singurul apostol fără o zi de sărbătoare, așa că a încălecat pe un urs și s-a dus la Dumnezeu. Domnul i-a spus: "Cine nu te sărbătorește, să încalece pe calul tău." De aceea, pe 30 noiembrie, în anumite regiuni ale Bulgariei, fierb porumb și îl aruncă peste coș, strigând: "Ia, ursoaice, porumb fiert, ca să nu mănânci pe cel crud și să nu mănânci vitele și oamenii."

La Mulți Ani Andrei, Andriyan, Andrey, Hrabar, Hrabrin, Silen, Deshka și Parvan!

